

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi
Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus**

Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Michaelis Ferni Mediolanensis

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

MICHAELIS FERNI MEDIOLANENSIS

In Joannis Antonii Campani, Viri virtute illustris, Poetae & Oratoris Clarissimi, a se editam Vitam

P R Æ F A T I O.

QUAM magna, potens & sublimis virtutis sit gloria, facile ostendit, quod illius laudes præconiisque nulli hominum unquam recusavere: Et quo quisquis præstantior inter mortales & virtute ipsa ornator se præstitit complures ad illius gesta: dicta: scripta celebranda accessere. Hinc vir ille præclarus Plutarchus virorum illustrium vitas, quæ memoria digniores viderentur præscribendas sibi delegit: virtuti illorum uberrimum præmium daturus: si æternitate suis scriptis donarentur. Nostri postea in latinam orationem illas vertere. Eo omnes certe consilio: quoniam intelligerent illorum exemplo reliquos ad virtutem capeffendam excitatum iri. Sic nullam atatem futuram esse: quam viri æternitate ob præclaras res domi: militiae: pace: bello: gestas digni non illustrarent. Inter quas quidem Plutarchus ille plus rei bellicæ & militaribus viris indulgisse videbatur. Varrinus vir unus mea sententia in hac nostra facultate doctissimus, Platonis & Aristotelis ex integro conditas ad calcem videtur locasse ne nobis viri quoque disciplinis illustres: quoniam aliena vita nobis perhibetur esse magistra deessent: Quorum contemplatione nos quoque ad philosophiam & bonarum litterarum studia erigeremur: erecti incenderemur: incensi proficeremur: proficientes laudari ipsi aliquando & virtutis lauream gestare pariter promereremur. Illius ego exemplo videor operæ pretium facturum: cum in lucem Campani opera tanto labore vendicarem: hoc quoque si tam probatissimo sudori accedat: ut illius vitam tradam posteritati: Res certe ingenio maior meo. Sed quam mea in illius virtutem pietas non finit me refugere: tanto ampliorem consecuturum laudem spero: quanto imbecillior animo vastiori pro virtutis præconio provinciam gravissimam non expavero obire.

AD LECTORES. In Vitam.

PARCE precor maledictis lector: libet paucis te compellare. Scio iam quid accuses Panægyrim me celebrare, non vitam condere: hoc reliquos vitarum scriptores non tam non observasse: quam tanquam alienum ab instituto refugisse. Censen me Campani vitam viri tanti sine laudum interfultatione perscribere potuisse? Quid Tranquillus? Quid Julius Capitolinus? Quid Lampridius? Quid Helius Spartianus? Quid Plutarchus? Quid Erodianus? Quid postremus noster observavit Platina haud ita nos fugit. Quorum & si non omnis fortasse a nobis profus abhorruit: Ego certe aut genus hoc scribendi novum nunc nuper attuli: aut effeci ut qui inter ceteros Campanus non esset: stilo quoque absimili celebratus ad posteros posset pertransire. Tu ut voles pro arbitrato percense: nam tibi suffragium suppescens pallium trahit nemo. Id tamen sedulo si introspexeris fasturum te non dubito: nihil me præter veritatem omni hac lucubratione attulisse. Ac ve-

reor magis, imo nihil addubito : multa dedisse silentio : plurá etiam mī-
nus quam res exigeret ipsa decore retulisse : non desines increpare. In al-
tero quoniam nec interfui cum vixit : nec omnes unius hominis vitam :
gesta : dicta : facta singula potuere pernoscere minus iudicabor peccati ad-
mississe. Alterum autem ingenii tenuitas facile poterit excusare. Ego nun-
quam tam abalienati animi, nec a recto mei iudicio absens fui : ut quod
plerique omnes vel modice litteratuli de se sentiunt : ipse luculenter aliquod
sperem edidisse. Et plane nulli dubium rebus omnibus orationis splendo-
rem dignitatis plurimum atque maiestatis addere, & sæpe incondita gesta
scriptoris claritate venustatem & gratiam acquirere : ut mihi videar cir-
cumsonantes Campani manes de me quærentes semper audire, quæ teme-
rarie illius peractæ gloriam vitæ ausus fuerim stilo tam rudi impudenter
attaminare. Vestra hæc viri eruditi fuerat provincia. Verum date veniam
si prærepta : Nam quam vos de vestris benemeriti Campani studiis memo-
riam negligere videbamini : eam ego non sum passus utcumque fas fuit
in illius iniuriam, & vestram notam diutius contabescere.

Contra detractores ad CAMPANI gloriam.

Malæ quot linguæ lacerabunt labores
Tuæ Campanæ vitæ gloriam nostros
Continentes : quibus magis sapit nihil
Quam aliorum rodere scripta : qui nunquam
Aliquid ipsi protulere, in quo valeant
Sua errata recognoscere : Sed cave
Tu quoque nefariis, quem non abstinebunt
Ausibus impetere : sicut perfidia est
Eorum, ut soli videantur adhibere
Ad omnia nasum : veteres : non quoque nostris
Absque calumnia ; sed illa suprema
Blatterantium facere flocci gloria
Ineptias virum : præclarus triumphus
Ex fero semper ille qui paritur hoste.
Meo vive munere Campanæ : vive :
I vagus populos, vagus per urbesque :
Redite ad heliconios latices deæ
Simul quæ occideratis simul erectæ
Bonis plaudite litteratis Camcenæ
Apollo ductet choros iterum vestros :
Caballi : vatium : celebretur decusque
Inter orandi Patrum graves coronas :
Et omnis orbis repetitos honores
Audiat : ac in excelso refulgeat
In titulos nostros sublimis gloria cœlo.

DIVO